

COLUMN

Schiphol, droom of nachtmerrie?

BADHOEVEDORP ▶ Ik kan niet zeggen dat ik in mijn leven heel veel gevlogen heb. Ik ben bang. Angstig. Tot dusverre laat ik me niet uit het vliegtuig slaan en blijf ik vliegen, tenminste binnen Europa.

Meerdere malen op een vlucht bekruipt mij het gevoel: „We hangen hier met heel veel kilo's in de lucht en een hoop bagage, dat KAN NIET.”

Vervolgens concentreer ik mij met alle macht op de driftig wiebelende tenen in mijn schoenen, een truc die ik ooit leerde op een vliegtherapie.

En door de aandacht voor die tenen krijgt het paniekgevoel verder geen ruimte en kom ik weer even tot rust.

Bij iedere hobbel of trilling spuur ik met argusogen de gezichten van het cabinepersoneel af en zolang die nergens op reageren zal het wel normaal zijn.

En bij start en landing knijp ik de linkerhand van mijn echtgenoot redelijk fijn.

Moet ik dus zelf vliegen, zie ik Schiphol toch wel als het ultieme begin van een nachtmerrie.

Lange rijen bij het inchecken, wat je tegenwoordig gelukkig ook thuis kan doen; het eindeloze wachten om je koffer in te leveren, wat je tegenwoordig ook kan omzeilen door zo'n 10 kilo rolkoffertje achter je

aan te slepen.

Het winkelen is voor mij het aangename deel, dan vergeet ik even helemaal wat ik straks ga doen en kan ik me laten wegzweven in een winkeldroom.

Maar dan komt toch echt de onvermijdelijke realiteit: we moeten naar de gate.

Een goede lichaamsbeweging want die liggen echt eindeloos ver weg.

Bij de gate aangekomen gaan we opnieuw als een kudde vee in de rij.

Door de slurf naar het vliegtuig, wat je een gevoel geeft dat je ergens in niemandsland terecht komt.

In het vliegtuig het zoeken naar je plekje, ondertussen iedere meter geduldig wachtend op een passagier die iets in of uit de bovenkastjes moet halen.

Op mijn stoel is mijn eerste handeling het ferm sluiten van de riem.

Tijdens de uitleg over calamiteiten wiebel ik voor het eerst mijn tenen.

En dan is het zover, tenminste na een geruime tijd taxiën, we gaan de lucht in. Nee, ik vind Schiphol echt enig, maar ik ga er liever iemand ophalen dan dat ik zelf op reis ga. Dan blijf ik dromen ...

Renée